

ת"פ 8464/07/16 - מדינת ישראל נגד ענאן אבו אלרוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8464-07-16 מדינת ישראל נ' אבו אלרוב

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י עו"ד מורן מיודובניק

נגד

הנאשם:

2. ענאן אבו אלרוב
ע"י עו"ד רדא ענבוסי

החלטה בבקשה לביטול הרשעה

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שביום 3.7.2016 קיבל לרשותו קטנוע תוך עצימת עיניים לאפשרות שמדובר בקטנוע גנוב (הקטנוע נגנב באותו היום). הנאשם רכב על הקטנוע והרכיב צעיר נוסף אף על פי שלא החזיק מעולם ברשיון נהיגה. שוטר שהבחין בשניים ביקש מהנאשם לעצור. הנאשם ניסה להימלט בנסיעה לאחור, אך השוטר מנע זאת ממנו.
2. בעת קורות האירוע נושא כתב האישום היה הנאשם בן 19. לנאשם אין עבר פלילי כלשהו. הוא לא הסתבך בפלילים לפני האירוע נושא כתב האישום או בארבע השנים שחלפו מאז.
3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם סיפר לקצינת המבחן שלמד במשך שנה לימודי סיעוד במכללה הקהילתית בבית חנינא ואחר כך במשך שנתיים נוספות במכללה המודרנית ברמאללה. כדי לממן את הלימודים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות, אך לאחרונה הפסיק את הלימודים בשל נזקיה הכלכליים של מגיפת הקורונה המשתוללת במדינה.
4. קצינת המבחן ציינה שהנאשם הביע בפניה צער וחרטה על מעשיו, והודה "בחומרת העבירות שביצע כאשר קיבל נכס מבלי לוודא שהמוסר הינו הבעל האמיתי שלו ונהג ללא רישיון נהיגה". הנאשם הסביר שמעשיו לא היו מתוכננים, אלא הוא התפתה לנהוג כפי שנהג בשל המחיר הזול שבו הוצע לו הקטנוע.
5. בתסקירו, שירות המבחן התייחס כגורמי סיכון לאימפולסיביות שבמעשיו של הנאשם ולכך שהוא בחור צעיר שנמצא עדיין בשלב של גיבוש זהותו ואינו מצליח לשמור על עבודה קבועה. מנגד, כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות

המבחן כי הנאשם נתון בסביבה משפחתית "תומכת ערכים ונורמות תקינות", את נטילה האחריות של הנאשם על מעשיו והבעת החרטה שלו ורצונו בקיום חיים נורמטיביים. שירות המבחן התרשם גם שההליך המשפטי המחיש לנאשם את חומרת התנהגותו הבעייתית ואת השלכותיה, חידד עבורו את גבולות המותר והאסור, והוא בעל השפעה מרתיעה מפני חזרה על התנהגויות דומות בעתיד.

6. בסופו של התסקיר המליץ שירות המבחן: "לאור כל האמור לעיל ולאור העובדה שמדובר בבחור צעיר שעדיין נמצא בשלב גיבוש הזהות, וכי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל, אשר זו הינה הרשעתו הראשונה והיחידה, וכי הוא מקבל אחריות על ביצוע העבירות, כאשר על פי התרשמותנו פעל באופן אימפולסיבי ומחוסר בשלות, ומתוך אי הבנה באופן נקודתי במקרה זה והשלכות התנהגות זו על אורח חייו. להערכתנו, הרשעתו בדין עלולה לפגוע באופן קונקרטי בעתידו של ענאן, אשר כאמור מתכוון להתמקצע ולעבוד בתחום הסיעוד בעתיד. אנו מעריכים גם כי הרשעתו תפגע גם בדימויו העצמי, ובגיבוש זהות יציבה".

7. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם ולחייב אותו בביצוע 150 שעות לתועלת הציבור.

8. בפני אמר הנאשם את הדברים הבאים (כך תורגמו דבריו מערבית): "אני מצטער על האירוע הזה ועל כל ההתנהלות שלי במה שקרה. היה עלי להיות זהיר ומודע באותו זמן. אני למדתי לקח מהאירוע הזה ואני צריך להיות זהיר שבעתיים מהיום והלאה. הפסקתי את הלימודים שלי בגלל הקורונה, אבל אני מתכוון להמשיך בלימודי. אני מבקש מבית המשפט שלא לקבל את עמדת המאשימה לעבודות שירות כדי שאשלים את הלימודים, ויתאפשר לי לחזור ללימודים כמה שיותר מהר".

9. הסניגור ביקש כי אאמץ את המלצת שירות המבחן בעוד התובעת התנגדה לכך. התובעת הדגישה כי שירות המבחן אינו מציע טיפול בנאשם אף על פי שהצביע על גורמי סיכון בהתנהגותו. התובעת סבורה כי לא הוכח שתגרם לנאשם פגיעה קונקרטית אם יורשע, שהרי הפסיק את לימודיו והוא עובד בעבודות מזדמנות. יתר על כן, לדברי התובעת גם אילו היה מוכח כי תגרם לנאשם פגיעה קונקרטית אם יורשע, לא היה מקום לבטל את הרשעתו לנוכח חומרתן של העבירות לפי תפיסתה.

הכרעה

10. כידוע, הכלל הנוהג במשפט הפלילי הוא שכאשר נקבעת אשמתו של אדם בביצוע עבירה, על בית המשפט להרשיעו. סיומו ללא הרשעה של תיק שבו נקבעה אשמת הנאשם הוא בגדר חריג לכלל המתאים למקרים שבהם "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 **גדעון רומנו נ' מדינת ישראל** (1985)). בית המשפט ינקוט בחריג זה אם מתמלאים שני תנאים: א. הרשעה צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ב. סוג העבירה שבה נמצא הנאשם אשם מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (1997)).

11. בעת הכרעה בבקשה לביטול הרשעה "יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין" (ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (2007)).

12. המקרה שבפניי נכנס לגדרו של החריג לכלל. מדובר בעבירה לא חמורה יחסית שנעברה ללא תכנון מוקדם לפני יותר מארבע שנים על ידי צעיר בן 19 ללא עבר פלילי, שנטל אחריות מלאה למעשיו ומביע חרטה מלאה עליהם. בזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה הנאשם לא הסתבך הנאשם בעבירה נוספת כלשהי. להיפך, הוא עבד לפרנסתו והשתלב בלימודי סיעוד, ואף התמיד בהם תקופה ממושכת. אמנם לאחרונה הפסיק הנאשם את לימודיו בשל השלכותיה הכלכליות החמורות של מגיפת הקורונה המשתוללת בארץ, ואולם אין מקום לחסום בפניו את האפשרות לחזור ללימודים ולהשתלב כעובד סיעוד - מן המקצועות ההומניים והנדרשים ביותר בין כל המקצועות. הרשעה תחסום אפשרות זו לפי הערכתו המבוססת של שירות המבחן. מקובלת עלי גם הערכתו של שירות המבחן שהואיל ומדובר בבחור צעיר הנמצא בשלב שבו מתעצבת זהותו, הרשעה פלילית עלולה להזיק לשיקומו באופן מיוחד ולפגוע בדימויו העצמי.

13. לנוכח האמור לעיל, אני מבטל את הרשעתו של הנאשם, ומחייב אותו בביצוע 150 שעות שירות לתועלת הציבור לפי תוכנית שיגבש שירות המבחן, ויעביר לאישורי עד 1.12.2020. ביצוע השירות לתועלת הציבור יתחיל אחרי 15.12.2020.

14. מובהר לנאשם שאי השלמת תוכנית השירות לתועלת הציבור עלולה להוביל להרשעתו ולהטלת עונש אחר תחת השירות לתועלת הציבור.

15. המזכירות תשלח החלטה זו לשירות המבחן, וכך יעשה גם הסניגור שיוודא שעניינו של הנאשם מטופל ותוכנית השל"ץ מוגשת במועד.

16. תזכורת פנימית ביום 2.12.2020.

17. אם נותר פיקדון בתיק מעצר הקשור לתיק זה, ולא הוטל על הכסף עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזירו, תחזירו המזכירות לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה היום, 1 בנובמבר 2020, בנכחות הצדדים.